

maa være en ren Privatsag, som det ikke kan være Lovgivningsmagts Opgave at blande sig i, saameget mere som de danske Leverandører, som underskrive saadanne Kontrakter, ikke blot indgaa paa visse særlige Forpligtelser, men ogsaa opnaa særlige Fordele; saa vidt jeg skønner faa de højere Priser for deres Produkter og i hvert Fald en Bonus eller Tantième, som f. Eks. for et enkelt Selskabs Vedkommende i Aaret 1909 har udgjort ikke mindre end 13,259 Kr.

Den svenske Mælk er imidlertid ikke blot underkastet den samme Kontrol som den danske, der føres til København, men den er yderligere underkastet Pasteuriserings- og tvang, hvilket bidrager betydelig mere til at garantere mod Sundhedsfare ved den svenske Mælk. Der staar i Loven af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose, § 7: „Fra Udlandet maa Mælk og Kærnemælk kun indføres her til Landet, naar det paa en efter Landbrugsministerens Skøn fyldestgørende Maade er godtgjort, at de omhandlede Produkter have været opvarmede til en Temperatur af mindst 64 Gr. Réaumur (80 Gr. Celsius). Dog skal Landbrugsministeren være bemyndiget til under særlige Forhold at meddele Dispensation.“ Saa vidt jeg ved, er en saadan Dispensation kun givet i et ganske enkelt Tilfælde med Hensyn til den saakaldte buddiserede Mælk. Nu have de danske Leverandører rejst Tvivl om, hvorvidt Bestemmelsen om Pasteuriserings- og tvang overholdes. De mene ikke, at denne Lovparagraf er effektiv. Det er i øvrigt en meget alvorlig Insinuation at rette mod den højtærede Landbrugsminister, som har Ansvaret for Lovens Opfyldelse. Efter alt, hvad jeg har kunnet faa oplyst, er imidlertid Kontrollen med Pasteuriseringsbestemmelsens Overholdelse overordentlig skarp og absolut betryggende. I den Instruks, som Toldvæsenet har at rette sig efter — den findes i Hassings Haandbog for gældende Ind- og Udførselsbestemmelser —, staar der, at fremmed Mælk kun maa indføres, naar den kommer i lukkede Beholdere, og naar hver Sending er ledsaget af en af de i Instruksen nærmere angivne svenske Dyr læger udfærdiget Attest om, at Mælken er pasteuriseret, og det paalægges yderligere Toldkontrolørerne, at de Tid til anden skulle udtage Prøver, som kunne undersøges af Veterinærpolitiet, hvad der, efter hvad Toldvæsenet oplyser mig om, sker ret jævnlig. Medfølger der ingen Dyr lægeattest om, at Mælken er pasteuriseret, vil der blive nægtet Indførsel af Mælken

til Danmark. Det er jo i og for sig en meget betryggende Kontrol. Dertil kommer yderligere den ny Kontrol med Pasteuriseringen, som udøves af Københavns Sundhedspoliti, og som gaar ud paa at prøve dels, om Mælken er pasteuriseret, dels, om den indeholder en tilstrækkelig Fedtprocent. Det er blevet mig meddelt af den Embedsmand ved Københavns Sundhedspoliti, der særlig beskæftiger sig med Mælkeundersøgelsen, at den svenske Mælk helt igennem ikke blot opfylder Lovens Bud om Pasteurisering, men ogsaa er et fortræffeligt Produkt, der fuldt staar paa Højde med det danske. Naar nu den svenske Mælk, der kommer hertil, er omgærdet med en saadan Række af Garantier, med Statens Toldvæsen, med Veterinærpolitiet, med Stadens Sundhedskommission og Sundhedspolitiet, og Resultatet er, at vi faa en Vare, om hvilken der enstemmig siges, at den i sanitær Henseende absolut er betryggende og i øvrigt af særdeles god Kvalitet og høj Næringsværdi, saa synes det ganske urimeligt og en lidet tiltalende Politik, om man vil give Love, der gaar ud paa at lægge dette Produkt kunstige Hindringer i Vejen for dets Udbredelse for derved at forøge Prisen paa et konkurrerende Produkt og fordyre Varen for den forbrugende Befolkning, ikke mindst for dens ubemidlede Lag. Thi det vil jo blive den eneste Virkning af en Bestemmelse som den, de danske Leverandører ønske optagen i Loven; det kunne vi let blive enige om; det er i Virkeligheden det eneste Formaal, afklædt fra alle Talemaader om, at det er rigtigt og retfærdigt, at Publikum udtrykkelig faar at vide, hvorfra den Vare skrives sig, som de købe. Det er og bliver kun Talemaader, naar det ikke drejer sig om at beskytte Publikum mod under falsk Foregivende at faa en daarlig, mindre sund og mindre værdifuld Vare udleveret. Afklædt alle Talemaader er Kærnen i dette Spørgsmaal, om vi skulle række Haand til et Stykke Landbrugsbeskyttelse, Agrarprotektionisme, som vilde betegne et afgjort Brud med alle det danske Landbrugs tidligere gode Traditioner.

Ogsaa det andet Punkt i Betænkningen, som jeg skal berøre, strejfer Spørgsmaalet om Agrarprotektionismen, men det er, indrømmer jeg, af en noget anden Karakter. Det drejer sig om den Bemyndigelse, der ifølge Lovforslaget § 23, 1ste Stk., gives Landbrugsministeren til at forbyde Indførsel her til Landet af Æg, Fedt, Talg, Honning, Kød osv., saa-